

Sygn. akt IV U 1120/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Sylwia Wardzała

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 listopada 2015 roku nr(...)

w sprawie K. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się K. R. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 6 października 2015 roku.

Sygn. akt IV U 1120/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 25 maja 2016 r.

Decyzją z dnia 4 listopada 2015 r., nr (...) -SER- (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170 ze zm.), odmówił K. R. (1) przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu, powołując się na przepisy art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 2 ust. 3 ustawy wskazał, że wnioskodawcy nie przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ w jego przypadku rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł K. R. (1), domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że spełnia wszystkie przesłanki konieczne do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Jak wskazał, Konsorcjum (...) składa się z trzech firm: (...), (...) i (...). Podał, że do firmy (...) został przyjęty

w dniu 1 czerwca 2009 r. na stanowisko pracownika drogowego, najpierw na okres próbny, a następnie na czas określony do dnia 31 sierpnia 2011 r. Potem, całą brygadę cieśli przeniesiono do firmy(...). Odwołujący podniósł, że w tej Spółce najpierw zawarto z nim umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 września 2011 r., a następnie umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 2015 r. Jak wskazał, pod koniec 2014 r. brygada kładąca asfalt została zwolniona. Na początku zaś marca 2015 r. na szkoleniu BHP w T. został wezwany do biura, gdzie wręczono mu wypowiedzenie umowy o pracę z dniem 21 marca 2015 r. tłumacząc, że powodem zwolnienia jest brak frątu pracy i konieczność redukcji ilości zatrudnionych. Odwołujący zauważył, że w wyniku zmian zredukowano jeden samochód i zwolniono dwie osoby, w tym jego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podał, że ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, iż rozwiązanie umowy o pracę łączącej odwołującego z jego ostatnim pracodawcą- (...) Spółka z o.o.

z siedzibą w K. nie nastąpiło z przyczyn dotyczących pracodawcy. W treści wystawionego odwołującemu w dniu 23 marca 2015 r. świadectwa pracy podano bowiem,

że łączący go z tą Spółką stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy. Z informacji zaś uzyskanej od pracodawcy wynika, że wypowiedzenie umowy o pracę odwołującemu nastąpiło z jego winy.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że odwołujący K. R. (1), urodzony (...) r., w dniu 5 października 2015 r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu świadczenia przedemerytalnego.

Odwołujący do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do 21 marca 2015 r., wykazał okres uprawniający do emerytury wynoszący 40 lat, 3 miesiące i 2 dni (25 lat, 10 miesięcy i 7 dni okresów składkowych, 5 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych oraz 13 lat, 10 miesięcy i 28 dni okresów uzupełniających).

Od 1 kwietnia 2015 r. przez okres 180 dni, tj. do 27 września 2015 r., odwołujący pobierał zasiłek dla bezrobotnych. W dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego nadal był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. jako osoba bezrobotna. Wniosek z dnia 5 października 2014 r. o przyznanie świadczenia przedemerytalnego odwołujący złożył w organie rentowym w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy zaświadczenia potwierdzającego okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych, co miało miejsce tego samego dnia, tj. 5 października 2015 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 listopada 2015 r. ZUS Oddział w T. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ w jego przypadku rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący K. R. (1) od 1 czerwca 2009 r. do 31 sierpnia 2011 r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w pełnym wymiarze godzin na stanowisku robotnika drogowego. Łączący go z pracodawcą stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę z wpływem czasu, na jaki została zawarta (art. 30 § 1 pkt 4 k.p.). W tym okresie, od 26 maja 2010 r. do 28 maja 2010 r. odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego. Od 1 września 2011 r. do 21 marca 2015 r. ubezpieczony pracował zaś w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w tym samym wymiarze godzin

i na takim samym stanowisku co uprzednio. Odwołujący zawierał umowy o pracę z (...) Sp. z o.o. w K.. Najpierw, podpisał ze Spółką umowę o pracę na okres próbny od 1 września 2011 r. do 30 listopada 2011 r., a następnie dwie umowy o pracę na czas określony, pierwszą na okres od 1 grudnia 2011 r. do 31 grudnia 2012 r. i drugą na okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. Łączący go z (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w K. stosunek ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę. Oświadczenie o rozwiązaniu

z odwołującym umowy o pracę zawartej w dniu 31 grudnia 2012 r. na czas określony od

1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 21 marca 2015 r., złożył odwołującemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K..

dowód:

- świadectwo pracy z dnia 01.09.2011 r.- k. 16 cz. II akt ZUS,
- częściowo świadectwo pracy z dnia 23.03.2015 r.- k. 17 cz. II akt ZUS,
- dokumenty zgromadzone w aktach osobowych: umowy o pracę z dnia 01.09.2011 r., 01.12.2011 r. i 31.12.2012 r.- k. 12,
- zeznania świadka P. K.- 00:03:42-00:07:35,

W okresie zatrudnienia w Spółce (...) odwołujący, będąc robotnikiem drogowym, podlegał majstrowi, kierownikowi robót i kierownikowi budowy P. K., który od 2009 r. zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w mieście W.. Kierownik budowy P. K. kierował pracą trzech brygad. W jednej brygadzie było jedenastu pracowników, w drugiej siedmiu, a w trzeciej czterech. Odwołujący należał do brygady pracowników drogowych składającej się z czterech osób. W tej brygadzie pracował przez okres około roku. Polecenia otrzymywał od majstra. Pracę świadczył w terenie na drogach.

dowód:

- zeznania świadka P. K.- 00:10:50,
- zeznania odwołującego K. R. (1)- 00:07:49-00:14:43,

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w mieście W., w której od 2009 r. pracuje P. K. na stanowisku kierownika budowy i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., w której odwołujący ostatnio pracował, są spółkami zależnymi (...)Sp. z o.o. w P.. Spółka (...) zajmuje się produkcją mieszanek bitumicznych i w około 90% dostarczała je koncernowi (...). Spółka (...) korzystała z usług pracowników Spółki (...). K. S. jest prezesem zarządu firmy (...)

Sp. z o.o., a S. S. jego zastępcą. Są to jednocześnie osoby reprezentujące (...) Sp. z o.o. W Polsce istnieje kilkadziesiąt spółek zależnych od firmy (...). Spółka (...) wynajmuje od innych firm sprzęt i maszyny. Korzysta też z oferowanych przez inne firmy usług laboratoryjnych i usług polegających na świadczeniu pracy przez pracowników tych firm.

dowód:

- zeznania świadka P. K.- 00:28:14, 00:33:47,

Spółka (...), po zakończonym sezonie w 2014 r.,

nie miała kontraktów na dalsze prace drogowe. W okresie zimowym w tej firmie zwykle panuje przestój. Pracownicy wykorzystują zaległe urlopy i odbierają dni wolne za pracę

w godzinach nadliczbowych. Trwa to do momentu pozyskania nowych kontraktów

i rozpoczęcia prac na wiosnę. Okres wiosenny, w którym pozyskuje się zwykle kontrakty na dalszy czas był dla tej Spółki niekorzystny. W 2015 r. na wiosnę wszystkie przetargi, do których przystąpiła firma (...) kończyły się

niepowodzeniem. Pozyskano tylko jeden niewielki kontrakt, w związku z czym zapadła odgórna decyzja dyrekcji o tym, że każda grupa robocza w terenie ma zredukować liczbę etatów. Informacja taka przekazana została osobom zajmującym stanowiska kierownicze, w tym P. K. pracującemu w T.. Po otrzymaniu polecenia dotyczącego redukcji etatów, kierownicy, inżynierowie i majstrowie dyskutowali na temat tego, kogo wybrać do zwolnienia. Na zebraniach wytypowani zostali do zwolnienia z pracy K. R. (1) oraz B. N., który pracował z odwołującym w tej samej brygadzie. Typując pracowników do zwolnienia z pracy kierowano się takimi kryteriami, jak przydatność do pracy, posiadanie odpowiednich kompetencji i uprawnień, czy łatwość nawiązania współpracy. Sprawdzano, kto i co potrafi zrobić, jakie można mu powierzyć zadania, jak się z nim współpracuje,

a ponadto wzajemne relacje pracowników. Pomędzy poszczególnymi osobami nie zachodziły istotne różnice. Informację o osobach wytypowanych do zwolnienia z pracy przekazano do dyrekcji we W.. To brak kontraktów spowodował, że firma (...) ograniczyła zatrudnienie i nie dotyczyło to tylko T., ale całej dyrekcji. Odwołujący w tamtym czasie nie miał żadnych upomnień i nagan. W 2011 r. został co prawda wytypowany do zwolnienia z pracy, ale ostatecznie wycofano się z tej decyzji, ponieważ miał problemy kardiologiczne i poddany został zabiegowi, a po okresie zwolnienia lekarskiego, powrócił do pracy. Stosunek pracy rozwiązano wówczas z inną osobą. Pisemne oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem dla odwołującego i B. N., podpisane przez K. S. i S. S., zostały przysłane do biura w T..

dowód:

- zeznania świadka P. K.- 00:12:18-00:28:14, 00:36:43-00:41:47,
- zeznania świadka B. N.- 00:45:41, 00:49:03,
- zeznania odwołującego K. R. (1)- 00:07:49, 00:14:43,

W dniu 6 marca 2015 r. przy ul. (...) w T. odbywało się szkolenie pracowników (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. z zakresu BHP. Tego dnia kierownik budowy P. K. wezwał odwołującego i B. N. do biura i wręczył im wypowiedzenia umów o pracę. Kierownik budowy oświadczył, że podjęta została decyzja o zredukowaniu liczby robotników drogowych

z powodu braku pracy. Pół roku wcześniej odwołujący został wyróżniony ustnie za dobrą pracę. Pozostałe dwie osoby z brygady odwołującego i B. N. dołączyły do innej brygady robotników drogowych. Dopiero pod koniec maja 2015 r. firma (...) wygrała duży przetarg na kontrakt, realizowany w lipcu tego roku. Po redukcji etatów, dla (...) Sp. z o.o. nadal świadczy usługi siedmiu pracowników Spółki (...). Gdyby nie ograniczenie zatrudnienia, odwołujący nie zostałby zwolniony z pracy.

dowód:

- zeznania świadka P. K.- 00:28:14-00:31:02, 00:36:43,
- zeznania świadka B. N.- 00:45:41,
- zeznania odwołującego K. R. (1)- 00:04:48-00:07:49, 00:14:43-00:20:27,

Do rozwiązania z odwołującym stosunku pracy doszło wskutek likwidacji jego stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych i produkcyjnych dotyczących pracodawcy.

dowód:

- zeznania świadka P. K.- 00:12:18-00:28:14, 00:36:43-00:41:47,
- zeznania świadka B. N.- 00:45:41, 00:49:03,
- zeznania odwołującego K. R. (1)- 00:07:49, 00:14:43,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadków i odwołującego.

Poza świadectwem pracy z dnia 23 marca 2015 r., które należało podzielić tylko częściowo, Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich forma i treść formalna nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Odnośnie świadectwa pracy z dnia

23 marca 2015 r. wskazać trzeba, że sama treść świadectwa pracy nie stanowi dowodu tego, co zostało w nim odnotowane. Taki walor mają wyłącznie dokumenty urzędowe, do których w myśl stosowanego a contrario art. 244 § 1 k.p.c. nie zalicza się świadectwa pracy, skoro nie zostało sporządzone przez organy władzy publicznej ani inne organy państwowe. Świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę jest dokumentem prywatnym, zawiera jedynie oświadczenie wiedzy i nie tworzy praw podmiotowych (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 17 grudnia 2013 r., III AUa 690/13, Legalis nr 1024669, wyrok SA w Szczecinie z dnia

12 czerwca 2014 r., III AUa 1032/13, Legalis nr 1218993). W postanowieniu z dnia 9 lipca 2013 r., III UK 1/13 (Legalis nr 787661) Sąd Najwyższy podniósł, że świadectwo pracy nie jest czynnością prawną, która może okazać się ważna lub nieważna, skuteczna lub nieskuteczna. Przepisy Kodeksu pracy (art. 97, art. 99) nie przewidują nieważności świadectwa pracy. Świadectwo pracy ma charakter oświadczenia wiedzy, a takowe nie podlegają weryfikacji jako ważne, czy nieważne. Świadectwo pracy stanowi zatem dokument prywatny. Podlega ono ocenie wraz z innymi dowodami i nie zasługuje (bo nie ma po temu podstawy prawnej) na żadną uprzywilejowaną pozycję. To zatem, czy do rozwiązania

z odwołującym stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, czy też

w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę w zwykłym trybie, jak to wynika

z treści świadectwa pracy z dnia 23 marca 2015 r., ustalał Sąd, który nie był związany treścią wymienionego wyżej dokumentu. W oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody z zeznań świadków i odwołującego Sąd przyjął, że do rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Nie podzielił zatem świadectwa pracy z dnia 23 marca 2015 r. w części odnoszącej się do przyczyny ustania stosunku pracy z odwołującym.

Zeznania świadków P. K. i B. N. oraz słuchanego w charakterze strony K. R. (1) Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadczeniowcy i odwołujący wskazali w nich na okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia, dotyczące przyczyn, które spowodowały, że doszło do rozwiązania z ubezpieczonym stosunku pracy. Zeznania te zasługiwały na walor pełnej wiarygodności, gdyż wzajemnie ze sobą korespondowały, były wewnętrznie spójne, logiczne, a przy tym przekonujące w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Z zeznań tych wynika, że do rozwiązania

z odwołującym stosunku pracy doszło z uwagi na redukcję dwóch etatów w grupie robotników drogowych świadczących pracę na rzecz Spółki (...), a zatrudnionych w (...) Sp. z o.o.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 4 listopada

2015 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170 ze zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia,

w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Jednocześnie, jak wynika z art. 2 ust. 3 tej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych; 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180- dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że odwołujący K. R. (1) do dnia rozwiązania stosunku pracy wykazał okres uprawniający do emerytury wynoszący 40 lat, 3 miesiące i 2 dni, tj. 25 lat, 10 miesięcy i 7 dni okresów składkowych, 5 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych oraz 13 lat, 10 miesięcy i 28 dni okresów uzupełniających. Odwołujący spełnia również przesłanki wynikające z art. 2 ust. 3 ustawy, ponieważ od 1 kwietnia 2015 r. przez 180 dni, tj. do 27 września 2015 r., pobierał zasiłek dla bezrobotnych, a wniosek z dnia 5 października 2015 r. o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożył w organie rentowym w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy w T. zaświadczenia potwierdzającego okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych, co miało miejsce w tym samym dniu, tj. 5 października 2015 r. Wiadomo przy tym, że w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego odwołujący nadal był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. jako osoba bezrobotna.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie, czy do rozwiązania z odwołującym stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, czy jak twierdzi organ rentowy, wskutek wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę w zwykłym trybie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał bowiem, że w treści wystawionego odwołującemu w dniu 23 marca 2015 r. przez (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w K. świadectwa pracy podano, iż łączący go z tym pracodawcą stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy. Z informacji zaś uzyskanej od pracodawcy wynika, że wypowiedzenie umowy o pracę odwołującemu nastąpiło z jego winy.

W rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 ze zm.), rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy to: a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.- Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników, b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych, c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy, d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.- Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Z przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że do rozwiązania z odwołującym stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Jak bowiem ustalił Sąd, odwołujący pomimo, iż formalnie był zatrudniony w Spółce (...), na co dzień świadczył pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. Spółka (...), gdzie pracował

kierownik budowy P. K., któremu podlegał odwołujący, korzystała z usług świadczonych przez pracowników (...). Oba te podmioty były spółkami zależnymi (...) Sp. z o.o. w P.. Z korespondujących ze sobą zeznań świadków, w tym kierownika budowy, który wręczył odwołującemu pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę i samego ubezpieczonego w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości wynika, że Spółka (...) podjęła na wiosnę 2015 r. decyzję o redukcji etatów z uwagi na przestój w firmie spowodowany brakiem kontraktów. Świadek P. K. zeznał, że w 2015 r. na wiosnę wszystkie przetargi, do których przystąpiła firma (...) kończyły się niepowodzeniem. Pozyskano tylko jeden niewielki kontrakt, w związku z czym zapadła odgórna decyzja dyrekcji o redukcji etatów. Nie dotyczyło to tylko T., ale całej dyrekcji. W wyniku wspólnych ustaleń kierowników, inżynierów i majstrów do zwolnienia z pracy wytypowano dwóch robotników drogowych Spółki (...), tj. odwołującego i B. N.. Przy typowaniu do zwolnienia z pracy brano pod uwagę takie kryteria, jak przydatność do pracy, posiadanie odpowiednich kompetencji i uprawnień, czy łatwość nawiązania współpracy. Sprawdzano, kto i co potrafi zrobić, jakie można mu powierzyć zadania, jak się z nim współpracuje, a ponadto wzajemne relacje pracowników. Z zeznań świadków i odwołującego wyraźnie wynika, że gdyby nie redukcja etatów, nie doszłoby do rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym. Jednocześnie wiadomo, że pozostałe dwie osoby z brygady odwołującego i B. N. dołączyły do innej brygady robotników drogowych, a firma (...) dopiero pod koniec maja 2015 r. wygrała duży przetarg na kontrakt, realizowany w lipcu tego roku. Likwidacji uległa zatem cała czteroosobowa brygada, w której odwołujący na co dzień świadczył pracę.

Na tej podstawie stwierdzić trzeba, że do rozwiązania z odwołującym stosunku pracy doszło wskutek likwidacji jego stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych i produkcyjnych. Jest to przyczyna wymieniona w art. 2 ust. 1 pkt 29 pkt b ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Do rozwiązania z odwołującym stosunku pracy doszło więc z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 ze zm.). Nie miał więc racji organ rentowy twierdząc, że wnioskodawca nie spełnia przesłanki z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając to na uwadze, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS Oddział w T. z dnia

4 listopada 2015 r. w ten sposób, że przyznał odwołującemu K. R. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 6 października 2015 r. W tej mierze miał na uwadze przepis art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do tego świadczenia ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego, co w niniejszej sprawie miało miejsce w dniu 5 października 2015 r.